

Η δυναμική παρουσία της σύγχρονης ρουμανικής Θεολογίας

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Προχωρώντας στη δημοσίευση των αποσπασμάτων της αποκλειστικής συνέντευξης που έδωσε στην “Πεμπτουσία” η γνωστή Βιοηθικολόγος Cornelia Delkeskamp-Hayes, και δημοσιεύεται εδώ σε μετάφραση της συνεργάτιδός μας Φιλοθέης, βλέπουμε την εκτίμησή της για τη σύγχρονη παρουσία της Θεολογίας αλλά και της εκκλησιαστικής ζωής στη Ρουμανία.

“Πεμπτουσία”: Ποιες είναι οι εντυπώσεις σας από τη διάσκεψη της Alba Iulia;

“Cornelia Delkeskamp-Hayes”: Συμμετέχω σ’ αυτές τις διασκέψεις από το 2009. Αυτό το προνόμιο μού το έδωσε ένας σπουδαίος Ρουμάνος ιερέας και αγαπητός φίλος από την περιοχή μου, ο π. Στέφανος Anghel από το Offenbach. Μέσω των δικών του συστάσεων τόσο εγώ όσο και ο Χέρμαν είχαμε την δυνατότητα να γευτούμε την μοναδική φιλοξενία αγάπης του τότε Αρχιεπισκόπου Ανδρέα και του καθηγητού, π. Emil Jurcan, Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής. Από τότε ο π. Emil παραχώρησε και τη δική του πατρική φιλοξενία σε τέσσερεις από τους πρώην φοιτητές του Χέρμαν καθώς και σε νεότερους φίλους.

Η σχολή στην Alba Iulia είναι ξεχωριστή, με την έννοια τού ότι έχει διαμορφωθεί από αυτόν το σπουδαίο επίσκοπο. Παρόλο που τώρα διακονεί ως Μητροπολίτης της Cluj, το πνεύμα φιλίας που κατάφερε να διαμορφώσει είναι ακόμα παρόν. Νιώθω πολύ ευλογημένη που συνάντησα τέτοια ομάδα ιερέων ακαδημαϊκών. Με την είσοδο της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτοί οι καθηγητές αντιμετωπίζουν πλέον τα ακαδημαϊκά κριτήρια ποιότητας που προσφέρουν διεθνή αναγνώριση και συμμετοχή σε συνέδρια πολύ περισσότερο από μια απλή παρουσία και αφιέρωση στους φοιτητές. Παρόλα αυτά κοινωνούν την ιδιαιτερότητά τους από τις κοινές εκκλησιαστικές ακολουθίες μέχρι τις καθημερινές συναναστροφές μαζί τους. Επιπλέον, κάθε φορά, εμείς οι δυτικοί δεν απολάυσουμε μόνο ωραιότατες ακολουθίες στην πόλη αλλά ξεναγηθήκαμε και σε περίφημα μοναστήρια της περιοχής. Επομένως το ακαδημαϊκό μέρος του συνεδρίου πάντοτε ενσωματώνει και το πλήρωμα της εκκλησιαστικής ζωής σ’ αυτόν τον ευλογημένο τόπο.

Αυτή τη φορά, το θέμα του συνεδρίου ήταν συναφές με την επέτειο της διακήρυξης του Μιλάνου για τη θρησκευτική ανοχή του 313, η οποία αφορά την σχέση κράτους και Εκκλησίας. Οι διοργανωτές όπως και παλαιότερα, κατάφεραν όχι μόνο να εκδώσουν όλες τις παρουσιάσεις κατά τη διάρκεια του ίδιου του συνεδρίου, αλλά και παρά την ελάχιστη εξωτερική υποστήριξη, ανέλαβαν το τεράστιο έργο αγάπης να μεταφράσουν και κυριολεκτικά όλες τις ρουμανικές παρουσιάσεις (τη μεγάλη πλειονότητα δηλαδή) στα αγγλικά. Επομένως εμείς οι ξένοι μπορέσαμε να επωφεληθούμε πολύ περισσότερο από άλλα χρόνια από τη δουλειά που παρουσίασαν θεολόγοι και ιστορικοί από ολόκληρη τη Ρουμανία.

Αυτές οι παρουσιάσεις χρήζουν περισσότερης προσοχής τόσο εξαιτίας της πρόκλησης που παρουσιάζεται στη συμμετοχή ενός Ορθόδοξου κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και λόγω της ρουμανικής πολιτικής και εκκλησιαστικής ιστορίας. Επιτρέψτε μου να αναφέρω μόνο μερικές παρουσιάσεις που σχετίζονται με το πρώτο θέμα, οι οποίες μου έκαναν εντύπωση για την ικανότητά τους να συνδυάσουν την ακαδημαϊκή υπεροχή με την Ορθόδοξη ακεραιότητα. Για παράδειγμα, ο καθηγητής Mihail Teodorescu (Η κλήση του Χριστού και οι

περιορισμοί μιας ειδωλολατρικής κοινωνίας), ο καθηγητής Gheorghe Istodor (Η επίδραση του Διατάγματος του Μιλάνου στον προ-Χριστιανικό και μετα-Χριστιανικό παγανισμό), ο καθηγητής Dan Chițoiu (Η σχέση Κράτους- Εκκλησίας στην πρώιμη Βυζαντινή περίοδο και ο ρόλος της φιλοσοφίας) και ο καθηγητής Simion Todoran (Κράτος-Εκκλησία, μια συζήτηση βασισμένη στην Καινή Διαθήκη). Ελπίζω οι αγγλικές μεταφράσεις να ενδυναμώσουν την απήχηση που αξίζουν τέτοιες παρουσιάσεις.

Αυτό που βρήκα όμως ειδικά συναρπαστικό είναι η έμπνευση που παίρνουν οι Ρουμάνοι από την παρουσία των νεομαρτύρων τους σε ολόκληρη τη χώρα. Είχα και δική μου εμπειρία για τον αγώνα που κάνει η Ρουμανία για να αναγνωρίσει ως αγίους αυτούς τους μάρτυρες. Παλαιότερα, κατά τη διάρκεια άλλων συνεδρίων, ο Χέρμαν και εγώ ξεναγηθήκαμε στους χώρους των βασανιστηρίων τους, τόσο γύρω από την Alba Iulia όσο και κοντά στο Βουκουρέστι. Κυριολεκτικά φαίνεται ότι αυτοί οι μάρτυρες διατηρούν μια δυναμική παρουσία στους ναούς που διατηρούν τα λείψανά τους, αλλά ακόμα και με τους πιστούς και το πανεπιστήμιο. Ειλικρινά εύχομαι η Ρουμανία τόσο ως νέο κράτος μέλος όσο και μέσω των ενοριών της στη διασπορά να μεταφέρει το πνεύμα του ζωντανού μαρτυρίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία το χρειάζεται πραγματικά.